

ENFEINATS PER FESTES

la **M**unicipal

Històries de l'Ajuntament

Els treballadors dels districtes fan la seva aportació perquè les festes majors siguin un èxit

Preguntes per a ...

Montse Beltran
L'ànima de l'arxiu municipal

Sembla mentida

Anècdotes curioses i històries divertides de l'Ajuntament viscudes en primera persona

i les seccions de sempre, Gent de Casa i A Debat.

Juny de 2007

97

Exemplar gratuït

Edita: Ajuntament de Barcelona, Sector de Serveis Generals

Comitè editorial:

Núria Andreu
Maribel Baños
Manol Bueno
Antonio Garcia-Villaraco
Xavier Mestres
Àngela Muñoz
Pepa Rico

Coordinació: Xavier Mestres
Redacció: Manel Torrejón
Fotografia: Roger Serrat
Fotografia portada: Festa Major de Gràcia 2006. Valentí Viñas
Maquetació: El Principat

lamunicipal@bcn.cat

D.L.: B.14.742-1990

HISTÒRIES DE L'AJUNTAMENT

Feina i gresca
Els treballadors dels districtes
fan la seva aportació perquè les
festes majors siguin un èxit

pàgina/03

PREGUNTES PER A ...

Montse Beltran
"Cap document
de l'arxiu no és avorrit"

pàgina/04

GENT DE CASA

Guillem Sànchez Juliachs
El *jubileu* de l'economista

pàgina/05

A DEBAT

**Per què
recomanaries
visitar Barcelona?**

pàgina/06

CARTES DESPRÉS DE LA FEINA

pàgina/07

SEMBLA MENTIDA

pàgina/07

ENS INTERESSA

pàgina/08

Feina i gresca

Els veïns són els grans impulsors i protagonistes de les festes majors, però els districtes també hi posen molts esforços

Cada any, els districtes i barris de la ciutat acullen desenes de festes majors. I és tot just ara, quan ja tenim el bon temps aquí, que els carrers s'engalanen per donar la benvinguda a aquestes vetllades. Els veïns són els que les fan possibles: perquè les organitzen i, és clar, perquè les gaudeixen. Ells són els autèntics protagonistes. Ara bé, el consistori, en concret els treballadors de les seus de districte, també hi tenen molt a veure. Des d'un discret segon pla, fan que les coses rutllin.

La tasca no només se cenyeix als dies de festa. I és que la maquinària perquè uns quants dies de revetlla funcionin a la perfecció és complexa i s'ha d'anar greixant sense descans. “Durant tot l'any es van celebrant, amb certa periodicitat, reunions amb els veïns”, explica Rosa Pueyo, coordinadora de la xarxa de caps de Comunicació i Qualitat.

Hi juguen un paper destacat els agents de la Guàrdia Urbana i el personal de Serveis Personals, de Llicències i de Neteja

Els caps de Serveis Personals de cada districte tenen un rol molt important. Acudeixen a les reunions mensuals o quinzenals que, molt abans del moment de la veritat, es mantenen amb les federacions de carrers de festa major. I quan arriben els dies de xerimola, són al

peu del canó, amb la missió que tot vagi com la seda. “Hem de tenir-ho tot present, treballar amb una mentalitat global”, descriu Josep Maria Raya, cap de Serveis Personals del districte de Gràcia.

L'emblemàtica festa major de Gràcia és la que compta amb més concurrència de les que se celebren als districtes: “I això, és obvi, fa que tot plegat sigui més complicat”. Tot ha d'estar sota control, diu en Josep Maria: “Els equips de so no poden fallar, les tarimes han de ser al seu lloc, el servei de neteja ha de deixar nets els espais per al proper esdeveniment, els vetlladors han de tenir els permisos corresponents...”. Els caps de Serveis Personals han d'estar sempre localitzables: “Els dies de festa hem de portar el mòbil sempre engegat”, ens diu Conxita Rius, cap a Sants-Montjuïc, districte que celebra vuit festes majors més a part de la de Sants.

Els dies de festa, la Guàrdia Urbana va de bòlit. “El desplegament és molt important: ens coordinem amb els Mossos i unitats centralitzades ens donen suport”, explica José Àngel Burrel, intendent de Gràcia. Uns quants mesos abans de la celebració popular, ja preparen el terreny: “Volem que vegin la nostra presència a les places molt abans del agost, des de la primavera.

Una altra companya del consistori que va

fins al capdamunt de feina els dies de festa major és Anna Gandia, del districte d'Horta. Ella s'encarrega que no falti cap tarima, equip de so, tanca o generador d'electricitat. Ella és qui parla amb el cap de colla del correfoc i amb totes les entitats que hi participen. “Al llarg de tot l'any muntem 304 festes o esdeveniments —des d'inauguracions fins a festes escolars—, però les que porten més feina, són les dotze festes majors del districte”.

L'Anna, d'Horta, mira que no falti la infraestructura i és interlocutora amb les entitats

També van ben enfeïnats els caps de Llicències i Inspecció, com Montse Grifell, de Gràcia: “Atraccions, vetlladors, terrasses, la fira de la tapa: tothom ha de tenir la seva corresponent llicència d'ocupació de la via pública”, ens il·lustra. Al llarg de tot l'any van rebent peticions de permisos. I els dies de festa han de sortir al carrer per comprovar que ningú no opera sense llicència. “Ens hem trobat amb botigues de roba que, aquests dies, es posen a vendre entrepans”.

Són dies en què els treballadors i responsables del districte estableixen una complicitat més gran amb els veïns. Això, almenys, és el que ens diu Josep Maria Pueyo: “Tens un altre tipus de conversa de la que puguis tenir la resta de l'any, en un altre to, més propera”.

**PREGUNTES
PER A ...**

Montse Beltran

**“Cap document
de l'arxiu no és avorrit”**

Montserrat Beltran ens explica que el món arxivístic la va captivar quan estudiava Història, uns estudis vocacionals. Avui és directora de l'Arxiu Municipal Administratiu, que suma setze quilòmetres de caixes a la seva seu del carrer del Bisbe Caçador, a quatre passes del consistori. Als dipòsits, on fa un pèl de fred (17 graus, per raons de conservació), són allotjats documents que van del 1821 als nostres dies: plànols topogràfics, registres de matrimonis, pressupostos municipals, expedients sobre les revoltes de la segona meitat del segle XIX i un llarguíssim etcètera.

Sabem que, abans de ser arxivera, vas ser delineant.

Tenia com a opcions estudiar Comerç o bé fer-me delineant. Comerç em semblava avorrit, així que tocava ser delineant... [somriu] Vaig treballar a l'estudi MBM (Martorell- Bohigas- Mackay). Treballar amb arquitectes em va permetre conèixer amb més profunditat el patrimoni arquitectònic i també em va resultar útil quan vaig fer la carrera d'Història, la meua autèntica vocació.

On neix aquesta vocació per la història?

És una carrera que sempre havia volgut fer. La vaig fer quan ja tenia més de vint-i-cinc anys. Vaig tenir les meves dues filles, l'Alba i la Marina, quan estava cursant la llicenciatura.

Quin període històric et crida més l'atenció?

De Catalunya, els tombants dels segles XVII i XVIII. De Barcelona, la liquidació de l'antic règim i l'etapa constitucional i de consolidació d'un nou model de societat

i d'organització administrativa al llarg del segle XIX. Els arxius del municipi, és clar, recullen aquest pas cap a un altre tipus de societat, els canvis, les dificultats...

I quan estudiaves Història vas descobrir el món arxivístic... És així?

Un dels aspectes que més m'entusiasraven era la manera en què els documents de qualsevol època es troben relacionats entre ells. M'atreia el sistema segons el qual s'organitzen.

Què es guarda a l'Arxiu Municipal Administratiu?

A la seu de l'Arxiu, tots els documents que, sent de conservació permanent, són produïts per l'Administració municipal centralitzada, els sectors, instituts, empreses municipals... S'hi guarden des de llicències d'obres dels edificis amb els seus projectes corresponents fins als llibres de naixement o defunció. Les caixes que custodiem sumarien setze quilòmetres si les poséssim l'una al costat de l'altra: tot està inventariat, però no tot està catalogat.

A quin any es remunten els documents més vells de l'arxiu?

Al 1821. Els anteriors a aquesta data es conserven a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (l'Ardiaca).

Recordem que són documents d'accés públic.

Els més interessats són els investigadors i els estudiants universitaris, de disciplines com urbanisme, infraestructures, patrimoni, etc., i també consultores, empreses, ciutadans i ciutadanes.

Massa mans tocant papers antics i,

per tant, d'una salut delicada, oi?

Els dipòsits els tenim climatitzats, però, sens dubte, cada consulta suposa un cert deteriorament. S'ha d'assolir un equilibri entre la preservació del patrimoni i la difusió i la comunicació dels documents, que són el patrimoni de tots.

Us fan consultes sense cap ni peus?

[Somriu] Fa uns dies ens va arribar un e-mail en què ens demanaven: "Envii'm el plànol de casa meua". Primer, no donaven cap adreça. Segon, si escolau, han de venir ells a realitzar la consulta.

Si en una catàstrofe haguéssis de salvar un document, quin salvaries?

Sens dubte, la sèrie documental de les actes de l'Ajuntament, que reflecteixen els temes que més han preocupat el consistori i les decisions que ha pres com a govern de la ciutat.

Deu haver-hi documents ben densos, podríem dir-ne avorrits.

Cap document no és avorrit... Tots tenen el seu interès.

A casa teua, ets tan ordenada com a la feina?

A casa, qui ordena és el meu marit.

Però desordenada, no ho ets pas, oi?

[Somriu] No, no. Per ser arxiver s'ha de ser ordenat.

Gaudeixes amb la teua feina?

Sí, molt; amb les seves dificultats i també encerts. Ara bé, quan dius que gaudeixes i expliques que et dediques a tractar documents, et poden dir que ets d'un altre planeta [riu].

GENT
DE CASA

Guillem Sánchez Juliachs

El jubileu de l'economista

Guillem Sánchez és el tresorer de l'Ajuntament i se'ns jubila aquest mes de juny. Ho fa a punt de fer els setanta anys i carregat de molta energia per abordar nous projectes. Ja que tant ell com la seva companya es retiren de la vida laboral aquests dies, han decidit commemorar-ho amb un viatge d'uns cinquanta dies per Europa: "El farem en cotxe; començarem a l'Alt Rin i visitarem, entre altres països, Alemanya, Polònia, els Països Bàltics i Rússia". En Guillem assegura que no es pensa avorrir. I, tot seriós, ens ho diu d'una altra forma: "Encara no sé què seré quan sigui gran".

Parlem d'una persona forjada en la lluita antifranquista —va militar al PSUC i va viure exiliat a Cuba entre el 1969 i el 1973—, d'un economista compromès, compromès amb les persones més que no pas amb les ideologies: "Sempre he volgut fugir dels voluntarismes i de les retòriques". No s'adscriu a cap escola d'economistes, però sí que té clar que "no es pot lluitar contra la força de la gravetat", en al·lusió a les economies planificades que tan bé va conèixer en la seva etapa tropical. En Guillem és, sobretot, un gran defensor d'unes institucions públiques, eficaces, transparents i al servei de la ciutadania. Així es va definir en el seu discurs de comiat davant l'alcalde i els regidors. "Cada vegada crec més en les institucions", va dir en aquella ocasió qui va lluitar, com tanta gent en aquest país, per portar-hi la democràcia.

Va començar la seva vida professional al servei d'estudis del Banco Urquijo, una etapa en què va ser coautor de diversos llibres de matèria econòmica, i "a Cuba vaig treballar com a economista i professor a l'Institut de Economia de la Universidad de la Habana". De tornada a Barcelona, va reprendre la seva feina a l'Urquijo i, més tard, va començar a treballar a l'entitat que després esdevindria l'actual Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat): "El 1980 vaig entrar a l'Ajuntament de Barcelona com a regidor pel PSUC. El 1983 vaig deixar la política professional; la política havia estat per a mi una necessitat vital en els temps del franquisme —el meu germà va estar vuit anys a la presó i el meu pare va viure un exili interior—, i vaig decidir concentrar-me en la meva tasca com a economista, tot i que sempre he mantingut compromisos polítics". El van nomenar coordinador de serveis d'Hisenda: la gran tasca era aconseguir que la recaptació d'impostos fos eficaç perquè el municipi pogués comptar amb més recursos per fer inversions tan importants com les que s'emprenien llavors, quan la democràcia local era tan jove: "Des del 1993 he estat adjunt a la gerència municipal i he compatibilitzat aquest càrrec amb altres tasques. I fa dos anys vaig ser nomenat tresorer municipal; ho havia estat en una etapa anterior".

Encara que és un home de números, el seu compromís polític i la seva afició a la cultura ens parlen d'una persona humanista, preocupada pel que passa a la societat i pel que sent aquesta societat: "M'agraden la pintura —sempre que he viatjat a Madrid ho he aprofitat per visitar exposicions— i la poesia: ara estic llegint un llibre de poemes de Paul Celan, un romanès que va patir els camps de concentració. Són lletres tenebroses i fosques, però que es pregunten per l'esperança".

En Guillem diu que ha gaudit treballant: "I això fa que la jubilació no sigui del tot una festa com indica el mot *jubileu*". Però insisteix: "No m'avorriré pas".

A
DEBAT

Per què recomanaries visitar Barcelona?

“Perquè és una ciutat moderna”

Laura Avellaneda Bargués
Institut Barcelona Esport

És una ciutat moderna, oberta al mar i amb moltes possibilitats culturals. Per damunt de tot, s'ha obert al mar: recordo quan la ciutat hi estava d'esquenes... Hi hem guanyat molt. Des d'una altra vessant, es tracta d'una ciutat amb moltes possibilitats culturals. Si un gran grup de rock ha de tocar en algun punt del sud d'Europa, és més probable que passi per Barcelona. Encara que no hi exerceixo, em vaig diplomar com a tècnica d'activitats turístiques. Quan hi vaig treballar, m'agradava ensenyar els monuments de torn, però també els llocs estimats pels autòctons però potser aliens a les rutes turístiques.

“Per damunt de tot, el clima”

Lluïsa Rodríguez Rodríguez
Serveis Personals, districte de Ciutat Vella

Barcelona té diversos punts d'atracció. Per damunt de tot, tenim un clima mediterrani, llum i un front marítim excel·lent. Es tracta d'una ciutat amb història: va ser romana, va ser una urbs medieval i és un exponent màxim del modernisme. L'oferta cultural és d'avantguarda; en disseny, moda, gastronomia, museus —el Picasso i el Miró. En recomanaria l'arquitectura, la disposició urbanística, els palauets del barri gòtic, el barri del Call...

“Per la història i l'arquitectura del barri gòtic”

Lina González Prat
Secretaria Tècnica-jurídica,
districte d'Horta-Guinardó

A algú que tingués interès a visitar la ciutat li recomanaria l'ambient que s'hi viu al llarg de tot el dia. I li subratllaria el barri gòtic, interessant tant per la història com per l'arquitectura. De museus, li recomanaria el MNAC, i li diria que anés a veure el monestir de Pedralbes. És clar, també és molt important dir que és una ciutat de cara al mar. L'altra cara de la moneda és la brutícia i l'incivisme de la ciutat.

“És una ciutat per veure en diversos dies”

Frederic Balanzó Guerediain
Estructures Vials, Via Pública

Avui Barcelona és molt atractiva. La recomanaria en molt poques paraules, dient que, si fa uns quants anys podies veure la ciutat en un cap de setmana, avui necessites diversos dies, com passa amb ciutats com Londres i París.

Es tracta d'una ciutat amb molt interès turístic. El que més subratllaria és l'ambient que es respira al carrer, la vida comercial, la dimensió cultural, les alternatives d'oci i de marxa... I recomanaria barris com el del Born, que té un ambient encantador.

“El millor és la vida al carrer”

Conxita Rius Mentuy
Cap de Serveis Personals de Sants-Montjuïc

El millor de Barcelona és la vida al carrer. A qualsevol futur visitant li recomanaria les diferents Barcelones: l'antiga —la romana—, la de l'Eixample i l'actual —fronts marítims i Fòrum. Per veure la ciutat des d'un lloc elevat, li aconsellaria un mirador clàssic, la muntanya de Montjuïc, i també el barri de Torre Baró, que et proporciona una vista diferent, un angle diferent. I, sobretot, no ens oblidem de subratllar la Barcelona gastronòmica.

“Hi ha moltes possibilitats d'oci”

Laura Gay Desirer
Institut Municipal d'Educació

Per la varietat i la qualitat de la restauració i de l'oferta d'oci de la ciutat. Es tracta d'una ciutat amb moltes possibilitats d'oci. Barcelona és una ciutat còmoda per caminar, per fer vida al carrer. I, sens dubte, és una ciutat per fer shopping, per anar de compres.

La selecció dels participants en aquesta secció es fa de forma aleatòria i és voluntària i desinteressada.

CARTES DESPRÉS DE LA FEINA

Els funcionaris també tenim veu com a ciutadans, no només com a treballadors. Per això, La Municipal disposa d'un racó on tots podem expressar allò que ens complau o ens indigna de la nostra ciutat o del món.

Podeu adreçar les vostres cartes a lamunicipal@bcn.cat. Recordeu que els textos han d'anar sempre signats.

Mou-te amb gràcia

Avui ja som divendres... El nostre company Jordi ens recorda per e-mail que avui és el dia de l'excursió. Cada mes i mig aproximadament un grup de companys del Districte de Gràcia ens reunim per passar la tarda de divendres d'una forma diferent de la resta de la setmana.

Itinerari plantejat: "Gràcia-Sant Cugat"

Avui toca caminada per la muntanya de Collserola. Sobre la marxa escollim diferents itineraris: aquest cop cal agafar el camí per anar a l'ermita de Sant Medir. Cada vegada anem més preparats, i no només amb material de muntanya! Les provisions alimentàries i un bon pica-pica fan que l'esforç físic tingui la seva recompensa. Durant el trajecte anem parlant els uns amb els altres, ens expliquem la nostra vida; estem fora de la feina i el primer objectiu és gaudir de la natura amb els companys i amics. Durant la caminada ens fem fotografies, que ens serveixen d'excusa per aturar-nos i recuperar-nos. Fem també dues parades imprescindibles: una per dinar —amb una vista panoràmica i un entorn que agrada a tothom— i una altra al final del trajecte, davant de l'estació dels FFCC, abans de tornar a casa. Prenem alguna cosa junts en un bar que hi ha davant de l'estació i després tots agafem el tren cap a Gràcia. Anar amb tren amb un grup d'amics sempre és divertit, es tingui l'edat que es tingui.

Tornem a casa eufòrics i amb tot el cap de setmana per davant.

Companys, si voleu, us hi podeu afegir.

SEMBLA MENTIDA

A l'Ajuntament, se li pot demanar de tot

L'Ajuntament pràcticament sempre és obert i sembla que s'hi pot demanar de tot; si no, pregunteu-ho a l'ordenança del Districte.

Un dia apareix una senyora i, com la cosa més normal del món, entra a la seu del Districte i diu a l'ordenança que hi havia en aquell moment:

—Senyora, podria donar-me una bossa de plàstic, que haig d'anar al supermercat i allà me la cobren? —La funcionària, amablement, com una cosa seva particular, li busca una bossa de plàstic i la hi dóna, però la senyora encara tenia una altra petició...

—Voldria, també, que em donés canvi. —La funcionària en qüestió torna a mirar al seu armari personal, però aquesta vegada no la pot satisfer, ja que ella no té canvi per donar a la ciutadana. La ciutadana, enfadada, li replica:

— A veure si encara hauré d'anar a la caixa a demanar canvi i, a sobre, hauré de fer cua... No sé llavors què hi fan vostès, aquí...

Sembla mentida... Durant molt de temps vaig treballar al departament de comptabilitat d'un districte. Un dia va entrar una sorprenent trucada:

—Comptabilitat? Teniu dues factures pendents d'abonar-nos. Els vaig demanar el NIF i, consultant el programa informàtic, no trobava l'empresa enlloc. Finalment, li vaig demanar més dades i em va dir que una de les factures era de productes cosmètics —bàsicament, pintallavis i llapis d'ulls!— i l'altra de productes de neteja —sobretot, xampús!

—Però, d'on truqueu? —li vaig preguntar.

—De L'Oréal.

Resulta que la noia trucava a una perfumeria del barri que fins feia un parell de setmanes havia tingut el número de telèfon que ara teníem al districte. Recordo el silenci que es va fer quan vaig dir a la noia que s'havia equivocat i que estava trucant al consistori. Des de l'altra banda del telèfon podia notar com s'estava posant vermella

Aquestes són les anècdotes que hem recollit en el Consell de Redacció de La Municipal. Estem convençuts que heu viscut un bon grapat de fets insòlits i volem que els compartiu. Envieu-nos-els a lamunicipal@bcn.cat i els publicarem!

ENS
INTERESSA

📌 S'amplia l'aplicació de Tràmits de Personal

La direcció de Recursos Humans i Organització ha enllestit l'ampliació del nombre de tràmits que es poden realitzar a través de la Intranet.

En aquest sentit, a partir de l'11 de juny l'aplicació de Tràmits amplia la possibilitat de realitzar els tràmits relacionats amb els permisos i incidències, com ara les visites mèdiques, el permís pel naixement d'un fill, entre d'altres.

Aquesta acció s'emmarca en el procés de compliment dels objectius d'aquest projecte, que són suprimir tant com sigui possible la utilització de paper; fer servir la Intranet com a punt d'entrada; integrar la tramitació amb els sistemes informàtics de personal; informar dels requisits, la normativa legal, la documentació a adjuntar i com fer un tràmit, i facilitar un coneixement més ampli de la situació en què es troba la gestió dels tràmits.

Amb aquesta ampliació, l'aplicació permetrà realitzar informàticament, gairabé la totalitat dels tràmits del personal de sectors i districtes, així com facilitar la seva realització, informació i tramitació. L'aplicació també informa de la gestió de la resta dels tràmits que estan en procés de desenvolupament.

Pel que fa als organismes autònoms, s'ha dut a terme amb èxit una prova pilot a l'Institut de Cultura que ha permès incorporar aquest col·lectiu a l'aplicació de Tràmits.

Per a més informació, consulteu amb el responsable de personal del vostre districte o sector.

📌 Gestió de l'aigua als serveis municipals

Els darrers anys hi ha hagut una creixent sensibilització sobre la importància de l'aigua com a recurs escàs, especialment a les zones mediterrànies on vivim. S'estan donant episodis d'una especial manca d'aigua a les corques dels rius que ens proveeixen, i això, acompanyat de les conseqüències del canvi climàtic que es van anunciant, ens obliga a prendre mesures per gestionar i consumir l'aigua d'una manera més sostenible.

L'aigua a l'Ajuntament de Barcelona es consumeix sobretot als edificis i equipaments, per al reg de parcs i jardins, la neteja viària, les fonts i el parc zoològic. Aquests serveis consumeixen aproximadament un 6% de l'aigua de tota la ciutat, i val a dir que des de l'any 1995 fins al 2006 el consum per serveis municipals s'ha reduït en un 38%. S'ha dut a terme, per tant, un esforç important, que s'ha assolit amb la col·laboració de tots els departaments municipals i, sobretot, amb l'actitud d'estalvi que cada persona ha anat aportant a la seva feina. La incorporació de l'ús de l'aigua freàtica ha estat un factor clau de l'estalvi d'aigua de xarxa. Un exemple de la bona pràctica en la gestió de l'aigua ha estat la inclusió de criteris ambientals en el darrer contracte de manteniment de fonts públiques i ornamentals, que ha merescut un premi de la Comissió Europea.

El darrer 23 d'abril l'Ajuntament de Barcelona va aprovar una mesura de Govern sobre l'estalvi d'aigua, per mostrar que s'hi compromet clarament i donar-hi un impuls col·lectiu. És important continuar en la línia d'estalvi ja iniciada i consolidar les formes de treballar estalviadores que s'han demostrat viables durant els períodes de sequera.

Cadascun de nosaltres pot anar estalviant més aigua en els hàbits diaris, però algunes accions empreses per l'organització esdevenen una gran ajuda. Així, doncs, seria important que tots els edificis municipals incorporessin aixetes i mecanismes de baix consum, ja que aquesta acció comporta un estalvi molt considerable, com s'ha pogut comprovar en els edificis que ja en disposen. La millora de la informació sobre el consum a les diferents dependències municipals és també una eina molt necessària per avançar. Podem trobar més informació i consells sobre aquesta qüestió a www.bcn.cat/agenda21/ajuntamentsostenible.